एवं गोपालके राज्ञि विज्ञप्ते संप्रधार्य तत्
यौगन्धरायणो धीमान् राजानं विजने ऽब्रवीत् । 38
नूनं निधानादियुतं तत् स्थानं यत्प्रभावतः
गोपालको ऽपि प्रभवत्य् एवं, तत् तत्र गम्यतां । 39
इत्य् उक्तो मन्त्रिणा राजा कृत्वा गोपालकान् पुरः
ययौ तद् अटवीस्थानं ससैन्यः सपरिच्छदः । 40
परीक्ष्य भूमिं यावच् च खन्यते तत्र कर्षिभिः,
अधस्तात् तावद् उत्तस्थौ यक्षः शैलमयाकृतिः । 41
सो ऽब्रवीच् च, मया राजन्न् इदं यद् रक्षितं चिरं
पितामहनिखातं ते निधानं, स्वीकुरुष्व तत् । 42
इति वत्सेशम् उक्त्वा च तत्पूजां प्रतिगृह्य च
यक्षस् तिरोऽभूत्, खाते च महान् आविरभून् निधिः । 43
अलभ्यत महार्हं च रत्नसिंहासनं ततः,
भवत्य् उदयकाले हि सत्कल्याणपरम्पराः । 44
ततः कृत्स्नं समादाय निधानं स कृतोत्सवः
तान् प्रशास्य च गोपालान् वत्सेशः स्वपुरीं ययौ । 45
तत्र अरुणमणिग्रामकिरणप्रसरैः प्रभोः
प्रतापाक्रमणं दिक्षु भविष्यद् इव दर्शयन् । 46
रौप्याङ्कुरमुखप्रोतमुक्तासंततिदन्तुरं
मुकुरं हासम् इव आलोच्य तन्मन्त्रिसतिविस्मयं । 47

Digitized by Google